ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου **1931** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **299**

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν:
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίως ..... Δρ. 200
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως ..... » 150
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ..... » 300
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..... » 200
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν:
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίως ..... » 400
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως ..... » 300
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..... » 400
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως..... » 600

Διὰ Δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος Δρ. 2.50
Διὰ καταστατικὰ κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης » 130.—
Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἡμερησίου φύλλου ..... » 3.—
Ἑκάστου δὲ φύλλου Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.. » 4.—

Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε προπληρωτέα.

Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλώματος πληρωμῆς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 4261 καὶ 5040, «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 14 τοῦ 5040 νόμου τῆς 20 Ἰουνίου 1931 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4261 περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κωδικοποιοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ 4261 νόμου τῆς 30 Ἰουλίου 1927 «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» καὶ τοῦ 5040 νόμου τῆς 20 Ἰουνίου 1931 περὶ τροποποιήσεως τούτου εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 4261 καὶ τίτλον «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Νόμος 4261.

Περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Α'. Κτῆσις καὶ ἀπώλεια τοῦ βαθμοῦ.

Ι. Περὶ βαθμοῦ καὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν ἐν γένει

Ἄρθρον 1.

1) Ὁ βαθμὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Δὲν στερεῖται δ' αὐτοῦ ὁ ἀξιωματικὸς εἰμὴ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων.

α) Στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

β) Καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν ποινὴν δι' ἀδικήματα τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου συμφώνως καὶ πρὸς τὰ ἄρθρα 179, 180 καὶ 190 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας, ἰσχύοντα καὶ διὰ τὸ Πολεμικὸν Ναυτικὸν δυνάμει τοῦ νόμου ΧΝΘ'.

γ) Ἐκπτώσεως καταγνωσθείσης συνεπείᾳ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

δ) Ἀποτάξεως ἀποφασισθείσης κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἡ στέρησις τοῦ βαθμοῦ εἶναι πάντοτε ὁριστική.

Ὅσάκις δὲ ὁ ποινικὸς νόμος ἢ ἄλλοι νόμοι ὁρίζουσιν ὡς συνέπειαν τῆς καταδίκης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τὴν πρόσκαιρον ἔκπτωσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἢ τοῦ βαθμοῦ, αὕτη δὲν καταγινώσκεται οὔτε ἐφαρμόζεται εἰς ἀξιωματικοὺς τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἀλλὰ παραπέμπονται οὗτοι εἰς ἀνακριτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μὲ ἐρώτημα ἀποτάξεως ἢ ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

3) Ὁ οὕτω στερηθεὶς τοῦ βαθμοῦ του οὐδέποτε ἀνακτᾷ αὐτόν, οὐδ' ἐν περιπτώσει ἀπονομῆς χάριτος.

Ἄρθρον 2.

Κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι:
1) Ἡ ἐνέργεια.
2) Ἡ διαθεσιμότης.
3) Ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως.
4) Ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως.
5) Ἡ ἀποστρατεία.

Ἐπὶ πλέον δὲ αἱ διὰ τοὺς τραυματισθέντας ἢ νοσοῦντας προβλεπόμεναι ὑπὸ εἰδικῶν νόμων εἰδικαὶ καταστάσεις.

Ἄρθρον 3.

1) Περὶ πάσης μεταθέσεως ἀξιωματικοῦ εἰς νέαν κατάστασιν ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Τὸ περὶ τούτου Διάταγμα κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀξιωματικὸν διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει ἢ ὁπωσδήποτε ὑπάγεται ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑ-

πουργείου τῶν Ναυτικῶν (Τμῆμα Προσωπικοῦ) ἐπὶ ἀποδείξει.

Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ἡ ἀπόδειξις ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (Δ.Δ.Υ.).

Ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ ἰδιαιτέρᾳ ἀποδείξει καταχωρίζεται ἡ δήλωσις τοῦ ἀξιωματικοῦ περὶ τοῦ τόπου ὃν ἐξέλεξε πρὸς διαμονήν, καθ' ἃς περιπτώσεις ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο συμφώνως πρὸς τὰς ἑπομένας διατάξεις.

2) Ἐὰν ὁ ἀξιωματικὸς ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα δι' ὡρισμένον χρόνον (ἄρθρ. 10 καὶ 11) εἴτε εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀπολύσεως, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐν τῷ Διατάγματι καθωρισμένης διαρκείας εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, ὑπεχρεούμενος ἂν ἐπανέρχεται εἰς την ἐνέργειαν νὰ παρουσιασθῇ ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (Δ.Δ.Υ.).

II. Ἐνέργειαι καὶ διαθεσιμότης.

Ἄρθρον 4.

Ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ ὅστις εἶναι τοποθετημένος ἐπὶ Πολεμικοῦ πλοίου ἢ Ν. Ὑπηρεσίας ἢ χρησιμοποιεῖται δι' ἀποστολὴν ἢ ὑπηρεσίαν ἢ καὶ ὑφίσταται οἱανδήποτε ἐκπαίδευσιν.

Εἰς ἐνέργειαν θεωροῦνται καὶ ὅσοι τῶν ἀξιωματικῶν τίθενται εἰς διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου, δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιοῦνται παρ' αὐτοῦ ὁπωσδήποτε ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀνάγκη.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι κατάστασις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τῶν εὑρισκομένων προσωρινῶς ἄνευ θέσεως ἢ ὑπηρεσίας.

1) Εἰς διαθεσιμότητα τίθενται:

α') Οἱ γενικοὶ ἀξιωματικοί, πλοίαρχοι καὶ ἀντιπλοίαρχοι, εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε ἕνεκεν ἐλλείψεως θέσεως εἴτε τῇ αἰτήσει των ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἐπιτρέπουσι καὶ οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως κριθῶσι βάσιμοι. Ἐξαιρετικῶς δύνανται καὶ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους. Οἱ δι' ἔλλειψιν θέσεως εἰς διαθεσιμότητα τιθέμενοι ἀξιωματικοὶ λαμβάνονται ἀρχῆς γινομένης ἐκ τῶν στασίμων καὶ τῶν μὴ προακτέων κατ' ἐκλογήν, λαμβανομένης φροντίδος ὅπως οἱ ἄπαξ ὡς ἄνω δυσμενῶς κριθέντες τοποθετῶνται εἰς ὑπηρεσίας ἐκ νέου ἐντὸς τῶν τακτικῶν προθεσμιῶν.

β) Ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος.

γ) Ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ, καθ' ὧν ὑπάρχει γνωμοδότησις ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἀποφαινομένη ὑπὲρ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεώς των, ὁριστικὴ καταστᾶσα συμφώνως τοῖς ἄρθροις 47 καὶ 50 τοῦ παρόντος καὶ ἥτις προσεβλήθη ἐπὶ ἀκυρότητι ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ διαθεσιμότης τούτων διαρκεῖ μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2) Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 ἀξιωματικοὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς διαθεσιμότητος πλέον τῶν 18 μηνῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν συνεπληρώθησαν οἱ 18 μῆνες καὶ δὲν ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν ἀξιωματικὸν Διάταγμα ἀνακλήσεως ἐκ τῆς διαθεσιμότητος, θεωρεῖται οὗτος ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθεὶς καὶ ὀφείλει ἀμέσως νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (Δ.Δ.Υ.).

Ἄρθρον 7.

Κηρυχθείσης ἐπιστρατεύσεως οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 5 ἐν διαθεσιμότητι ἀξιωματικοὶ θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθέντες εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ ὀφείλουσι πάραυτα νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (Δ.Δ.Υ.).

Ἄρθρον 8.

1) Οἱ ἐξ αἰχμαλωσίας ἐπανερχόμενοι ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παρουσιάσεώς των εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ναυτικὴν ἢ Στρατιωτικὴν Ἀρχήν, καὶ παραμένουσιν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἕως οὗ καθορισθῇ ἡ εὐθύνη αὐτῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ γνωμοδοτήσεως ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ ἐν πάσῃ περιπτώσει παραπέμπονται οὗτοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

2) Οἱ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀθῳούμενοι ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὁ δὲ χρόνος καθ' ὃν παρέμειναν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ διαθεσιμότητι θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δι' ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ βαθμοῦ ὃν φέρουσιν.

Ἄρθρον 9.

1) Πᾶς ἀξιωματικὸς ὅστις πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος ἐπιδεκτικοῦ θεραπείας ἐκωλύθη ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του ἐπὶ ἓξ ὅλους μῆνας, εἴτε κατὰ συνέχειαν εἴτε κατ' ἐπανειλημμένα ἐντὸς διετίας μικρότερα χρονικὰ διαστήματα εἰς ἃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ διάρκεια πάσης ἀδείας ἀπουσίας χορηγηθείσης τῷ πάσχοντι χάριν θεραπείας ἢ ἀναρρώσεως καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κωλύεται, τίθεται εἰς διαθεσιμότητα συμφώνως τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ.

2. Προκειμένου ὅμως περὶ ἀξιωματικοῦ πάσχοντος ἐκ τραύματος κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἢ ἐκ νοσήματος προβλεπομένου ὑπὸ τῆς 3 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 ἢ ἑτέρου χαρακτηριζομένου κατὰ τὴν πρώτην διάγνωσίν του ὡς ἀνιάτου παρ' Ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται ὁ πάσχων ἀξιωματικὸς νὰ ἐκωλύθη ἑξάμηνον ἀλλ' ἡ παραπομπὴ τούτου ἐνώπιον τῆς Α.Ν. Υ.Ε. γίνεται ἅμα ὡς διαγνωσθῇ τούτῳ τὸ ὡς ἄνω νόσημα.

Ἄρθρον 10.

2) Προκειμένου ὅμως περὶ ἀξιωματικοῦ πάσχοντος ἐκ τραύχρονικὸν διάστημα ἡ Δ.Δ.Υ. τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὑποβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐκτίθησι τὴν ἐποχὴν ἀφ' ἧς ἤρξατο διαρκῶς πάσχων ὁ ἀξιωματικός, ἢ τὰς διαφόρους ἐποχάς, καθ' ἃς κατ' ἐπανάληψιν διέκοψε λόγῳ ἀσθενείας τὴν ὑπηρεσίαν του, σημειοῦσα συγχρόνως καὶ τὴν διάρκειαν ἑκάστης διακοπῆς, ὡς ἐπίσης τὴν ἐν συνόλῳ κατάστασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ. Μετὰ τῆς ἀναφορᾶς συνυποβάλλεται καὶ ἰατρικὴ ἔνδειξις τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν, δηλοῦσα τὴν φύσιν καὶ τὸν πιθανὸν χρόνον καθ' ὃν δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἴασις.

2) Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν λαβὼν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διαλαμβανόμενα ἔγγραφα προκαλεῖ Διάταγμα μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ ἓξ τὸ πολὺ μῆνας λόγῳ νοσήματος καί, ἂν τὸ νόσημα μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐκ τῆς διαθεσιμότητος ἐξακολουθῇ ἐπιμένον παραπέμπει τοῦτον εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Ναυτικοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἵνα αὕτη ἐξετάζουσα τὸν πάσχοντα ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ἰατοῦ ἢ μὴ τοῦ νοσήματος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν προκαλεῖ τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματι-

κοῦ εἰς διαθεσιμότητα δι' ἓξ ἔτι τὸ πολὺ μῆνας, ἂν τὸ νόσημα ἐθεωρήθη ἰάσιμον, ἢ τὴν ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24 ἂν τοῦτο ἐκρίθη ἀνίατον.

3) Ἐὰν ὅμως τὸ ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Ναυτικοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κρινόμενον νόσημα προέρχεται ἐκ φυματιώσεως οἱασδήποτε φύσεως καὶ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ νόμος 4667 καὶ αἱ ἐνδεχόμεναι τροποποιήσεις τούτου, εἶναι δὲ κατὰ τὴν γνώμην της ἀνίατον, χορηγεῖ αὕτη τῷ πάσχοντι ἐτησίαν ἄδειαν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, ὑποχρεουμένου τούτου μετὰ τὴν λῆξιν της νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Ναυτικοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν, πρὸς α ἐξέτασιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐφ' ὅσον κρίνει ὅτι τὸ νόσημα ἐξακολουθεῖ νὰ κωλύῃ τὸν πάσχοντα ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του γνωματεύει τελικῶς περὶ τοῦ ἀνιάτου τοῦ νοσήματος καὶ ὁ πάσχων ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν κατὰ τὸ ἄρθρον 24.

Ὁ μὴ παρουσιαζόμενος ἐνώπιον τῆς A.N.Υ.Ε. ἐντὸς εἰκοσαημέρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τιθέμενος εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν λαμβάνει σύνταξιν ἀνάλογον πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του, μὴ ἰσχυουσῶν διὰ τὸν τοιοῦτον ἀξιωματικὸν τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων περὶ συντάξεων εὐεργετικῶν διατάξεων διὰ τοὺς αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευομένους ἀξιωματικοὺς ἕνεκα σωματικῆς ἀνικανότητος.

4) Ἂν ὁ ἀξιωματικὸς ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ διάστημα ἔλαττον τῶν ἓξ μηνῶν, ὁ Ὑπουργὸς δύναται ἐπὶ τῇ βάσει οἱωνδήποτε στοιχείων, νὰ παρατείνῃ τὴν παραμονὴν αὐτοῦ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ μέχρι συμπληρώσεως ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 11.

1) Ἐὰν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαθεσιμότης διήρκεσεν ἐπὶ δωδεκάμηνον ὁ Ὑπουργὸς παραπέμπει ὑποχρεωτικῶς τὸν ἀξιωματικὸν εἰς τὴν ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν.

2) Ἐὰν ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ, ὅτι παρῆλθεν ἐντελῶς τὸ νόσημα καὶ κατέστη ὁ ἀξιωματικὸς ἱκανὸς διὰ τὴν ἐνεργὸν τοῦ Ναυτικοῦ ὑπηρεσίαν, ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ὑπηρεσία.

3) Ἐὰν ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία ἀποφανθῇ, ὅτι τὸ νόσημα δὲν ἰάθη καὶ οὔτε δυνατὸν κατὰ τὰς προβλέψεις νὰ ἰαθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24.

4) Ἐὰν ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία ἀποφανθῇ, ὅτι τὸ νόσημα δὲν ἰάθη, ἀλλ' εἶναι δυνατὸν ἐντὸς ἓξ μηνῶν νὰ ἰαθῇ τότε ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν παρέλευσιν, τῶν ὁποίων, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὀφείλει ἄνευ διαταγῆς καὶ ἐντὸς εἰκοσαημέρου νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἐξέτασιν, δὲν κατέστη ἱκανὸς νὰ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν, τίθεται εἰς ἀποστρατείαν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24.

5) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἐὰν ὁ ἀξιωματικὸς διετέλεσεν ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ νοσήματος ἢ διαφόρων νοσημάτων εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ συνολικὸν χρονικὸν διάστημα, συνεχῶς ἢ διακεκομμένως, μεῖζον τῶν 18 μηνῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριετίας, τίθεται εἰς ἀποστρατείαν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24.

6) Ἐὰν ὁ ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Ναυτικοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ προηγούμενον καὶ τὸ παρὸν ἄρθρον παραπεμφθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὴν ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς σχετικῆς διαταγῆς ἢ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 4 ἐξαμήνου διαθεσιμότητος, τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως, ἐκτὸς, ἐὰν ἀποδεδειγμένως κατέστη ἀνέφικτος ἡ ἐνώπιον αὐτῆς παρουσίασις, λόγῳ παθήσεως ἢ διαμονῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἀνωτέρας βίας, ὅτε ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσκομισθέντων αὐτῇ στοιχείων, ὧν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν, ἂν εὕρῃ ταῦτα, ἀνεπαρκῆ.

Οἱ εἰς διαθεσιμότητα τιθέμενοι ἀξιωματικοὶ δὲν δύνανται νὰ ἀσκῶσιν ἐπάγγελμα ἀντικείμενον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Πάντως διὰ τὴν ἄσκησιν οἱουδήποτε ἐπαγγέλματος ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου.

III. Ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως.

Ἄρθρον 12.

1) Ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως εἶναι ποινή.

Ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀξιωματικός, οὐδεμίαν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, καθ' ἣν ἐκοινοποιήθη αὐτῷ τὸ περὶ τούτου Διάταγμα.

2) Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ καταστάσει τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἔλαττον τῶν δύο μηνῶν, οὐδὲ πλέον τῶν ἓξ. Ἡ διάρκεια ὁρίζεται ἐν τῷ Διατάγματι καὶ ἅπαξ ὁρισθεῖσα δὲν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον οὔτε νὰ ἀρθῇ οὔτε νὰ μετατραπῇ.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως διὰ παράβασιν ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας (ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀξιόποινον τῆς πράξεως) δι' ἀδιαφορίαν ἢ συνήθη ραθυμίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ὡς καὶ διὰ πᾶν πταῖσμα δι' ὃν ἤθελον κριθῇ ἀνεπαρκεῖς ἢ ὄχι τελεσφόροι αἱ κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθρον 14.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίζει τὴν μετάθεσιν ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος ἢ καὶ ἐπὶ ἄλλων δεδομένων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 15.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ ἀξιωματικὸς διατελεῖ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας διά τε τὴν σύνταξιν καὶ τὸν προβιβασμὸν (ὑπηρεσία ξηρᾶς).

IV. Ἀργία δι' ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 16.

1) Ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως εἶναι ποινή. Ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀξιωματικὸς θεωρεῖται προσωρινῶς διαγεγραμμένος ἐκ τῶν εἰς ἃ ἀνήκει στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ καὶ οὐδεμίαν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τοῦ περὶ τούτου Διατάγματος.

2) Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἔλαττον τῶν 4 μηνῶν, οὐδὲ πλέον τῶν 12 τοιούτων.

Ἄρθρον 17.

1) Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἢ ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων :

α') Δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγήν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ.

β΄). Διὰ πᾶσαν, εἴτε ἐκ προθέσεως, εἴτε ἐξ ἀμελείας, παράβασιν τοῦ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντος, ὑπερβαίνουσαν τοὺς ὅρους τῶν μικροτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν.

γ΄) Διὰ βαρεῖαν παράβασιν ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας (ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀξιόποινον τῆς πράξεως).

2) Ἀξιωματικὸς διατελῶν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως καὶ ἐξακολουθῶν νὰ ὑποπίπτῃ εἰς παραβάσεις, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν εἰς αὐτὴν μετάθεσίν του ἢ ὑποπίπτων εἰς ἄλλας ἐπισυρούσας τὴν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως μετάθεσιν δύναται νὰ μετατεθῇ ἐκ νέου εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, τοῦ χρόνου ταύτης λογιζομένου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης.

Ἄρθρον 18.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίζει τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ ἀξιωματικὸς παραπέμπεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὁρίζεται.

Ἄρθρον 19.

Ὁ χρόνος ὁ διανυόμενος ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως δὲν λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας, οὔτε ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, οὔτε πρὸς τὸ τοῦ προβιβασμοῦ, ἀπόλλυσι δὲ ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀπέναντι τῶν ὁμοιοβάθμων του τὴν ἀναλογοῦσαν πρὸς τὸν χρόνον, καθ' ὃν αὕτη θέλει συμφώνως πρὸς τὸ διάταγμα διαρκέσῃ, ἀρχαιότητα τοῦ προβιβασμοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ὃν φέρει, λογιζομένου συνεπείᾳ ταύτης ὡς γενομένου κατ' ἰσόχρονον διάστημα βραδύτερον.

V. Ἀποστρατεία.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ ἀποστρατεία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

2. Οἱ ἀποστρατευόμενοι διαγράφονται τῆς δυνάμεως τοῦ Π. Ναυτικοῦ ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

3. Οὗτοι ἐγγράφονται διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος εἰς τὰ στελέχη τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας. Εἰς τὰ στελέχη τῆς ἐφεδρείας δὲν ἐγγράφονται οἱ ἀποστρατευόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 24, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν δικαιουμένου πάντως νὰ ἐγγράψῃ καὶ τούτους ἐφ' ὅσον βραδύτερον, ἕνεκα βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς των θὰ ἠδύναντο νὰ εἶναι ὁπωσδήποτε χρήσιμοι, κατὰ τὴν κρίσιν του, ἐν ἐπιστρατεύσει.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀποστρατείαν διὰ Διατάγματος ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων.

α΄) Τῇ αἰτήσει των.

β΄) Ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας.

γ΄) Ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς, διοικητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος.

δ΄) Ἐφ' ὅσον ἔχουν περιληφθῇ εἰς τοὺς πίνακας ἀποστρατευτέων, συντασσομένους, ὡς ἤθελε καθορισθῇ ἐν τῷ «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως, προαγωγῆς, στασιμότητος, ἀποστρατείας κλπ τῶν βαθμοφόρων τοῦ κατὰ θάλλασσαν στρατοῦ» νόμῳ.

Ἄρθρον 22.

1. Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τίθεται τῇ αἰτήσει του εἰς ἀποστρατείαν ἐφ' ὅσον ἔχει συμπεπληρωμένον τὸν πρὸς ἀπόκτησιν συντάξεως ἀπαιτούμενον χρόνον.

2. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς αἰτήσεως ταύτης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐν καιρῷ εἰρήνης, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως.

Ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀνακαλεῖται.

Δικαιοῦται πάντως ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀναβάλῃ διὰ λόγους πειθαρχικοὺς ἢ δι' ὑπηρεσιακὴν ἀνάγκην τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς ἐν καιρῷ εἰρήνης μέχρι δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως.

3. Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς οἵτινες ἐξεπαιδεύθησαν δαπάναις τοῦ Κράτους ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ ἢ ἔλαβον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἄδειαν ἐκπαιδεύσεως μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιδόματος ἢ ἀπεστάλησαν εἰς ἀλλοδαπὴν πρὸς παρακολούθησιν οἱωνδήποτε ἐργασιῶν, ἡ περὶ ἀποστρατείας αἴτησις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ πρὶν ἢ συμπληρωθῇ ὁ χρόνος δι' ὃν ἀνέλαβον ἢ ὑπέχουν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσι συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύει νόμους.

Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνεπείᾳ αἰτήσεως περὶ ἀνακηρύξεώς των ὡς ὑποψηφίων βουλευτῶν ἢ γερουσιαστῶν δικαιωματικῶς παραιτούμενοι πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζομένου χρόνου ὡς καὶ οἱ διὰ πειθαρχικοὺς λόγους ἀποτασσόμενοι πρὸ τοῦ χρόνου τούτου ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐκ τῶν ἐπιδομάτων, τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἐν συνόλῳ διαρκούσης τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, ἢ τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παραμονῆς των πρὸς παρακολούθησιν ἐργασιῶν, τὸ ἀναλογοῦν μέρος εἰς τὸν χρόνον ὅστις ὑπολείπεται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὁλικῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως.

Τὸ ποσὸν τοῦτο εἰσπράττεται ἐκ τῶν ἀποδοχῶν, ἃς ὁ παραιτούμενος, ἀποτασσόμενος ἢ ἀποστρατευόμενος ἔχει λαμβάνειν ἐκ τοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας ἢ ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦται τοιαύτης ἐκ τῶν καταθέσεων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας.

Ἐπὶ πλέον ἡ εἴσπραξις δύναται νὰ γίνῃ διὰ κρατήσεως τοῦ ἡμίσεος τῆς συντάξεως καὶ μερίσματος τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ τὰ ἐκ τοῦ Ταμείου ἀλληλοβοηθείας δὲν καλύπτουσι τὰ ὀφειλόμενα ποσά.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ παραιτούμενος ἢ ἀποτασσόμενος ἀξιωματικὸς δὲν δικαιοῦται συντάξεως, καὶ τὸ ποσὸν τὸ εἰσπραττόμενον ἐκ τοῦ Ταμείου ἀλληλοβοηθείας δὲν καλύπτει ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν τότε τὰ ὑπολειπόμενα χρέη εἰσπράττονται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 23.

Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τίθεται εἰς ἀποστρατείαν ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας συμφώνως πρὸς τὸν νόμον «περὶ ὁρίου ἡλικίας». Ἅμα τῇ ἀποστρατείᾳ του ἐγγράφεται εἰς τὰ στελέχη τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν συμφώνως τῷ νόμῳ.

Ἄρθρον 24.

Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος ἀνεξαρτήτου χρόνου ὑπηρεσίας, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ὑφ' οὓς ὅρους καθορίζουσι τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος, ἐξαιρουμένων πάντως τῶν παθόντων ὑπὸ συνθήκας προβλεπομένας ὑπὸ εἰδικῶν νόμων.

Ἐὰν ἡ σωματικὴ ἀνικανότης προέρχεται ἐκ τραύματος μὴ ὑπαγομένου εἰς τὸν νόμον 4667, ἡ Ἀνωτάτη τοῦ Ναυτικοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἂν τοῦτο δὲν κωλύῃ τὸν πάσχοντα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας γραφείου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παραπέμπεται ὁ ἀξιωματικὸς ἐνώπιον τοῦ Α. Ν. Δ. Σ. ὅπερ ἀποφαίνεται περὶ τῆς παραμονῆς ἢ μὴ τούτου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας γραφείου.

Ἄρθρον 25.

Ἀξιωματικοὶ παντὸς βαθμοῦ τίθενται εἰς ἀποστρατείαν αὐτεπαγγέλτως ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης διοικητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος, ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου εἰς ὃ παραπέμπονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, συγκροτουμένου ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 33. Ἡ διοικητικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἀνεπάρκεια τῶν ἀξιωματικῶν διαπιστοῦται δι' ἐκθέσεων τῶν προϊσταμένων των ἀρχῶν, τῶν περὶ στασιμότητος γνωματεύσεων τοῦ Α. Ν. Δ. Σ. καὶ τῆς ἐν γένει σταδιοδρομίας καὶ συμπεριφορᾶς των.

Ἄρθρον 26.

Αἱ συντάξεις τῶν εἰς ἀποστρατείαν τιθεμένων ἀξιωματικῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 20 κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὸν νόμον «περὶ ναυτικῶν συντάξεων».

VI. Ἀποτάξεις.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀπόταξις εἶναι ὁριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ. Οἱ εἰς ἀπόταξιν τιθέμενοι ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνακληθῶσι πλέον εἰς τὴν ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 28.

1) Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ, ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀπολύσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας, ὃν ἔχει ἐν τῷ Ναυτικῷ, ἀποτάσσεται τῶν τάξεων τοῦ Ναυτικοῦ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων.

α) Δι' ἀπρεπῆ διαγωγὴν κατ' ἐπανάληψιν ἐπιδειχθεῖσαν.

β') Διὰ βαρέα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν. Ὡς τοιοῦτον παράπτωμα θεωρεῖται καὶ πᾶσα ἐνέργεια στρεφομένη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς ὑπονόμευσιν τῆς ἐννόμου τάξεως, ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς προπαγάνδαν τείνουσαν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

γ) Διὰ παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν τιμήν.

δ) Ἐὰν ἔχῃ περιληφθῇ εἰς τοὺς πίνακας ἀπολυτέων, συνταξομένους ὡς ἤθελε καθορισθῇ ἐν τῷ «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως, προαγωγῆς, στασιμότητος, ἀποστρατείας κλπ. τῶν βαθμοφόρων τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ» νόμῳ.

2) Δύναται προσέτι νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν.

α) Ὁ καταδικασθεὶς δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου ἐφ' οἱαδήποτε πράξει εἰς φυλάκισιν μείζονα τῶν ἓξ μηνῶν.

β) Ὅστις ἐντὸς πενταετίας ἐτιμωρήθη τρὶς διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἅπαξ δι' ἀπολύσεως ἢ δὶς δι' ἀπολύσεως.

γ) Ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ἀξιωματικός, ἐὰν προτοῦ αἰχμαλωτισθῇ δὲν ἔπραξε πᾶν ὅ,τι τῷ ἐπέβαλε τὸ καθῆκον καὶ ἡ στρατιωτικὴ τιμή.

δ) Διὰ τὸν ἐν τῷ ἐδαφ. γ' λόγον τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 καὶ ἂν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθη ὑπ' αὐτοῦ, ὅτε ἦτο ἰδιώτης ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν ἄλλης προγενεστέρας αὐτοῦ δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἡ εἰς τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον παραπομπὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὰς τρεῖς πρώτας περιπτώσεις εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 29.

1) Οἱ ἀποτασσόμενοι ἀξιωματικοὶ διαγράφονται τῆς δυνάμεως τοῦ Ναυτικοῦ ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

2) Δὲν ἐγγράφωνται εἰς τὰ στελέχη τῆς ἐφεδρείας, οὐδὲ καλοῦνται πρὸς στράτευσιν.

3) Δὲν δύνανται νὰ φέρωσι ναυτικὴν στολήν.

4) Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν διὰ Διατάγματος, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ παραπέμπεται ἕνεκα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ λόγων καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ παρόντος.

2) Τὰ τῆς συντάξεως τῶν ἀποτασσομένων ἀξιωματικῶν ὁρίζει ὁ περὶ συντάξεως νόμος.

VII. Παραίτησις.

Ἄρθρον 31.

1) Ἀξιωματικός, μὴ ἔχων συμπεπληρωμένον τὸν πρὸς σύνταξιν χρόνον δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. Ἡ παραίτησις γίνεται δεκτὴ ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐδαφίοις ὅροι διὰ Διατάγματος ὅπερ κοινοποιεῖται εἰς τὸν παραιτούμενον συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 3 (παραγρ. 1) καὶ 54 (παραγρ. 2) τοῦ παρόντος.

2) Ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ἀπαγορεύεται ἡ ὑποβολὴ καὶ ἀποδοχὴ παραιτήσεως, ἐν καιρῷ ὅμως εἰρήνης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀποδοχή της, ἐκτὸς ἂν ὁ αἰτῶν ταύτην ἀξιωματικὸς δὲν ἐξώφλησε προηγουμένως τὰς πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. χρηματικὰς ὀφειλάς του ἢ δὲν ἐξεπλήρωσε τὴν κεκανονισμένην ἐκ τοῦ περὶ Ν. Στρατολογίας νόμου ὑποχρέωσιν ἢ καὶ οἱανδήποτε ἄλλην ἀνειλημμένην κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ὑπ' αὐτοῦ ὑποχρέωσιν ὅπως ὑπηρετήσῃ ἐφ' ὡρισμένον χρόνον εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐνεργοῦ Π. Ναυτικοῦ. Δικαιοῦται ἐν τούτοις ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀναβάλῃ διὰ λόγους πειθαρχικοὺς ἢ δι' ὑπηρεσιακὴν ἀνάγκην τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς μέχρι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως.

3) Ἡ ὑποβληθεῖσα παραίτησις δύναται νὰ ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ ὑποβάλλοντος ἀξιωματικοῦ δι' ἀναφορᾶς ἐντὸς προθεσμίας ἀνατρεπτικῆς δεκαπέντε ἡμερῶν.

4) Ὡς παραιτούμενος λογίζεται, ὅστις, ἀπονεμηθέντος αὐτῷ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν προσέρχεται ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὅπως δώσῃ τὸν νενομισμένον στρατιωτικὸν ὅρκον. Οὗτος διαγράφεται ἐκ τῶν στελεχῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

5) Οἱ παραιτούμενοι, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 4, ἐγγράφονται εἰς τὰ στελέχη τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Β' Ἀνακριτικὰ Συμβούλια.

I. Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

1) Οἱ Ἀρχηγοί, οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταί, οἱ προϊστάμενοι ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ Κυβερνῆται τῶν πολεμικῶν πλοίων, φρονοῦντες ὅτι ἀξιωματικός τις τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν των ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 13, 17 καὶ 28 ἀναφερομένων ὑποβάλλουσιν ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν εἰδικὴν περὶ τούτου ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐκθέτουσι σαφῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως τὰ τοῦ παραπτώματος τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ δι' ἧς προτείνουν εἰς τίνα συγκεκριμένως κατάστασιν δέον λόγῳ ποινῆς νὰ μετατεθῇ ὁ ἀξιωματικός. Μετὰ τῆς ἀναφορᾶς συνυποβάλλουν σημείωμα τῶν ἐπιβληθεισῶν αὐτῷ ποινῶν, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο σχετικὸν καὶ χρήσιμον πρὸς διαφώτισιν ἐπὶ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ ἔγγραφον, τέλος δὲ τὴν ὑποβληθεῖσαν τυχὸν ἔγκλησιν ἀδικηθέντος προσώπου.

Διὰ τοὺς ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἀργίᾳ ἀξιωματικοὺς οἵτινες ὑπέπεσαν εἰς παραπτώματα προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 13, 17 καὶ 28 τὴν ὡς ἄνω εἰδικὴν ἀναφορὰν ἄνευ ἄλλων στοιχείων δύναται νὰ ὑποβάλῃ οἱοσδήποτε ἀνώτερος αὐτῶν ἀξιωματικός.

2) Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης γνωματεύουσιν ἅπασαι αἱ ἱεραρχικῶς προϊστάμεναι τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀρχαί, δι' ὧν ἡ ἀναφορὰ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἑκάστη δὲ τῶν Ἀρχῶν τούτων δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἱεραρχικῶς πρώτη αὕτη οἰκοθεν τὴν τοιαύτην ἀναφοράν.

3) Ὁ Ὑπουργὸς λαβὼν τὴν ἀναφοράν, ἐκτιμᾷ τὰ περιστατικὰ ἐντὸς διμήνου τὸ βραδύτερον, καὶ ἐὰν μὲν κρίνῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει παράπτωμα ἢ ὅτι τὸ παράπτωμα εἶνε τιμωρητέον διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἄλλης κατωτέρας ποινῆς, ἐνεργεῖ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 13 καὶ 14 τοῦ παρόντος καὶ τοῖς Ναυτικοῖς Κανονισμοῖς, ἐὰν δὲ κρίνῃ ὅτι τὸ παράπτωμα εἶνε βαρύτερον παραπέμπει τὸν ἀξιωματικὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

Δύναται ὅμως καὶ οἰκοθεν ὁ Ὑπουργὸς ἄνευ ἀναφορᾶς κατωτέρων Ἀρχῶν νὰ παραπέμψῃ τὸν ἀξιωματικὸν εἰς ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

4) Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν ὁποίων προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος παραγράφονται μετὰ πενταετίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας διεπράχθησαν, πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 (ἐδαφίου γ') τοῦ ἄρθρου 28, ἅτινα οὐδέποτε παραγράφονται.

5) Ἀξιωματικὸς παραπεμφθεὶς διὰ διοικητικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀνικανότητα ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπαλλαγεὶς δὲν δύναται νὰ παραπεμφθῇ ἐκ νέου εἰς αὐτὸ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρὸ τῆς προελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς ἀπαλλαγῆς.

ΙΙ. Πρωτοβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 33.

1) Τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται δι' ὡρισμένην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐγκαλουμένου, ὧν οἱ τρεῖς τοὐλάχιστον δέον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί.

2) Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται πάντα ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἶναι μάχιμος, ὁπότε ἓν ἐξ αὐτῶν λαμβάνεται ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κλάδου ἢ τῆς εἰδικότητος εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει.

3) Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι γενικὸς ἀξιωματικὸς ἢ πλοίαρχος καὶ δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ Ναυτικῷ ὁ ἀναγκαῖος διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου ἀριθμὸς βαθμοφόρων ἀνωτέρων του κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρων ἢ οἱ ὑπάρχοντες ἀπουσιάζωσιν ἢ κωλύωνται ἀποδεδειγμένως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, καλοῦνται ὅπως μετάσχωσι τοῦ συμβουλίου ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ἢ ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ καὶ ἀποστρατείᾳ τοῦ τε Π. Ναυτικοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ.

4) Ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος εἶναι Πρόεδρος αὐτοῦ ὁ δὲ νεώτερος εἰσηγητής.

5) Διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν τακτικῶν μελῶν, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτῶν, ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἰσάριθμα ἢ ὀλιγώτερα ἀναπληρωματικὰ μέλη τοὐλάχιστον ὅμως δύο λαμβανόμενα συμφώνως τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 34.

Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

α) Ὅστις εἶναι συγγενὴς τοῦ ἐγκαλουμένου εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν ἢ μέχρι τοῦ τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

β) Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἰδιαιτέραν φιλίαν καὶ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ.

γ) Ὅστις κατήγγειλε τὴν προκειμένην πρᾶξιν ἢ ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν τὴν περὶ παραπομπῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς Συμβούλιον ἀναφοράν.

δ) Ὅστις παρουσιάζεται ὡς μάρτυς.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐν τῇ αὐτῇ πράξει δι' ἧς συγκροτεῖ τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

α) Ὁρίζει τὸν τόπον καὶ τὴν προθεσμίαν, ἐν αἷς δέον νὰ συνέλθῃ καὶ

β) Θέτει τὸ ἐρώτημα ἢ τὰ ἐρωτήματα, ἐφ' ὧν ὀφείλει τοῦτο νὰ ἀποφανθῇ.

Ἄρθρον 36.

Ἀντίγραφον τῆς πράξεως ταύτης μετὰ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως καὶ πάντων ἐν γένει τῶν διαφωτιστικῶν ἐγγράφων καὶ ἄλλων στοιχείων διαβιβάζεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 37.

1) Ὁ Πρόεδρος καθ' ὃν τρόπον ἤθελε κρίνει πρόσφορον.

α) Κοινοποιεῖ τὸ ταχύτερον αὐτὴν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου (τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ) καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον.

β) Καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον, ἵνα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης προτείνῃ δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Πρόεδρον ὑποβαλλομένης, μάρτυρας ὑπερασπίσεως, ἐὰν ἔχῃ, σημειῶν καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν.

2) Ὁ Πρόεδρος, λαβὼν τὰς ἀποδείξεις τῶν κοινοποιήσεων τούτων καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπόστασιν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων, συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον πρὸς συνεδρίασιν ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν ἵνα ἀπολογηθῇ.

Καλεῖ δ' ὡσαύτως καὶ τοὺς μάρτυρας οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συμβουλίου, δύναται δὲ ἐπίσης νὰ καλέσῃ καὶ μάρτυρας ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου προταθέντας, οὐχὶ ὅμως πλείονας τῶν πέντε. Ἐὰν οἱ προταθέντες οὗτοι ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρες διαμένουσι μακρὰν τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκ τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας καὶ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐγκαλουμένου κρίνει ὅτι οὗτοι θέλουσι καταθέσει περὶ γεγονότων ἐχόντων ἐπίδρασιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, καθίσταται δ' ἀδύνατος ὁ ἐξ ἄλλων στοιχείων σχηματισμὸς τῆς κρίσεως τούτου, ἐφαρμόζει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 41 παράγραφος 2 ὁριζόμενα, αἰτούμενος τὴν ἐνορκον ἐξέτασιν τῶν προσώπων τούτων παρὰ τῶν Ναυτικῶν, Στρατιωτικῶν ἢ Πολιτικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Ὁ ἐγκαλούμενος ὅμως δικαιοῦται ἵνα ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις ἐμφανίσῃ μάρτυρας κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου διαδικασίαν πρὸς ὑπεράσπισίν του.

Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως διὰ τὴν πρόσκλησιν μαρτύρων ἢ προσώπων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐὰν πρόκειται περὶ ναυτικῶν.

Ἄρθρον 38.

1) Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁρισθέντα διὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τόπον καὶ χρόνον συνέρχονται πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ, τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικά.

2) Ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου νὰ ζητήσῃ δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Πρόεδρον ἀναφορᾶς τὴν ἐξαίρεσιν τῶν μελῶν ἐκείνων τοῦ Συμβουλίου, δι' ἃ συντρέχει λόγος τις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 34 ἀναφερομένων, ὃν λόγον ὡς καὶ τὰ μέσα τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ δέον ν' ἀναφέρῃ συγκεκριμένως. Δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν δύο. Ἐὰν ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν δύο ἐξετάζεται ἡ αἴτησις μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο πρῶτα ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφερόμενα μέλη.

3) Τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν ὁ Πρόεδρος διαβιβάζει εἰς τὰ μέλη, ἃ ἀφορᾷ αὕτη, ἵνα ἐξηγηθῶσιν ἐγγράφως περὶ αὐτῆς. Τὰ μέλη ταῦτα ἀπέχουσι προσωρινῶς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, λαμβάνουσι δ' ἀντ' αὐτῶν μέρος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Συμβουλίου καὶ μόνον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη κατὰ τὴν ὡρισμένην σειράν. Ἐὰν ἐζητήθη ἡ ἐξαίρεσις τοῦ Προέδρου, καλεῖται νὰ συμμετάσχῃ τοῦ Συμβουλίου ἓν τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ Συμβουλίου ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερος τῶν συμμετεχόντων.

4) Οὕτω συγκροτούμενον τὸ Συμβούλιον καὶ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν καὶ τὰ τυχὸν προσαχθέντα ἔγγραφα ἀποφασίζει παραχρῆμα ἐν μυστικῇ συνεδριάσει ἐπὶ τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως. Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐξαιρέσεως μέλους τοῦ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως περὶ ἐξαιρέσεως συγκροτηθέντος Συμβουλίου εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἀπορρίπτεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

5) Πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου, συνειδὸς ἑαυτῷ αἰτίαν ἐξαιρέσεως, ὀφείλει νὰ φανερώσῃ ταύτην εἰς τὸ Συμβούλιον, τοῦτο δὲ συμπληρούμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν περὶ τῆς ἐξαιρέσεως.

6) Περὶ πάντων τούτων συντάσσεται πρακτικόν, ἐν ᾧ καταχωρίζεται καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις.

7) Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐξαιρέσεως ἐγένετο δεκτή, τὰ ἐξαιρεθέντα μέλη ἀπέχουσι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων των, εἰς δὲ τὰς θέσεις αὐτῶν παραμένουσιν ὁριστικῶς τ' ἀναπληρωματικὰ μέλη διὰ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 39.

1) Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου γίνονται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Οὐδεὶς ἐκτὸς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων παρίσταται κατ' αὐτάς.

2) Ἡ διαδικασία διεξάγεται προφορικῶς, τὴν διεύθυνσιν δὲ αὐτῆς ἔχει ὁ Πρόεδρος.

3) Ἡ συνεδρίασις δὲν διακόπτεται εἰμὴ διὰ τὰ πρὸς ἀναψυχὴν ἀναγκαῖα διαλείμματα, διὰ τὴν ἐμφάνισιν οὐσιώδους μάρτυρος ἢ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν οὐσιώδους γεγονότος. Περὶ τῆς διακοπῆς ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 40.

1) Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος διατάσσει ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικός, ὅστις παρίσταται ἐν τῇ συνεδριάσει μέχρι πέρατος τῆς ἀνακρίσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ἐγκαλουμένου ἂν μὲν οὗτος ἐδικαιολόγησε τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, τὸ Συμβούλιον ἀναβάλλει τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ἡμέραν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τεταγμένης προθεσμίας, ἄλλως ἡ διαδικασία προχωρεῖ. Δευτέρα ἀναβολὴ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δὲν δύναται νὰ γίνῃ.

2) Ὁ Εἰσηγητὴς ἀναγινώσκει, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, πρῶτον μὲν τὰ ἄρθρα 16—19, 27—30, 33, 35, 37, 39 καὶ 40 τοῦ παρόντος νόμου, εἶτα δὲ τὴν περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὴν τυχὸν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν αἰτήσεως ἐξαιρέσεως, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὑποθέσεως ὧν τὴν ἀνάγνωσιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν ὁ Πρόεδρος.

Τῇ αἰτήσει τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τινος τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου δύναται τὸ Συμβούλιον νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάγνωσιν ὡρισμένων ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως ἢ καὶ πάντων τῶν ἐγγράφων.

3) Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο καλεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κλητευθέντας μάρτυρας ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 37 (παράγραφος 1) προταθέντας. Ἂν τινες τῶν μαρτύρων τούτων εἶναι ἀπόντες, τὸ δὲ Συμβούλιον κρίνῃ οὐσιωδῶς ἀναγκαίαν τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν, ἀναβάλλει τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ἡμέραν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τεταγμένης προθεσμίας, ἄλλως ἡ διαδικασία προχωρεῖ.

Ἡ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας μὴ ἐμφάνισις μάρτυρος ὡς καὶ ἄρνησις καταθέσεως ἀποτελεῖ πταῖσμα.

Ὡς εὔλογος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ κατηγορουμένου συγγένεια εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου.

4) Νέους μάρτυρας ὁ ἐγκαλούμενος δὲν δύναται νὰ προτείνῃ πλέον τῶν δύο. Τὸ Συμβούλιον ὅμως δύναται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως νὰ καλέσῃ καὶ ἐξετάσῃ πᾶν πρόσωπον, οὗ τὴν ἐξέτασιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν.

5) Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως κατὰ τὸ ἄρθρον 85 (παράγραφος 2) τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας.

6) Τοὺς μάρτυρας ἐξετάζει ὁ Πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν κατὰ σειρὰν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, τελευταῖος δὲ ὁ ἐγκαλούμενος, ὅστις τὰς ἐρωτήσεις αὐτοῦ ἀπευθύνει διὰ τοῦ Προέδρου.

Οἱ μάρτυρες δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν.

Αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων καταχωρίζονται συνοπτικῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ πρακτικῷ ὑπογραφομένῳ ἀμέσως ὑπ' αὐτῶν, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

7) Τελευταῖος ἐξετάζεται καὶ ἀπολογεῖται ὁ ἐγκαλούμενος.

8) Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἐὰν ἔχωσι ἔτι νὰ ζητήσωσιν ἐξήγησίν τινα ἀπὸ τοὺς μάρτυρας ἢ τὸν ἐγκαλούμενον, τούτων δὲ ἀποκριθέντων ἀποφατικῶς κυρήσει περαιωμένην τὴν ἀνάκρισιν καὶ ὁ ἐγκαλούμενος καὶ οἱ τυχὸν παρευρισκόμενοι μάρτυρες ἀποσύρονται.

Ἄρθρον 41.

1) Τὸ Συμβούλιον διασκέπτεται πρὸς ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεως, τὰ μέλη μὲ οὐδένα ἐπικοινωνοῦσιν οὐδ' ἀποχωρίζονται ἀλλήλων.

2) Ἐὰν ἐκ τῆς ἐνώπιόν του διεξαχθείσης διαδικασίας δὲν ἠδυνήθη τὸ Συμβούλιον νὰ μορφώσῃ πεποίθησιν ἐπὶ ὡρισμένου οὐσιώδους γεγονότος καὶ δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν του, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 ταχθεῖσα προθεσμία, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ρητῶς ὡρισμένην ἡμέραν καὶ πέραν ἐν ἀνάγκῃ τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ταύτης. Διὰ τὴν διευκρίνισιν τοῦ γεγονότος τὸ Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ Προέδρου ἀπ' εὐθείας μὲν παρ' οἱασδήποτε ναυτικῆς Ἀρχῆς ἐγγράφους πληροφορίας ἢ τὴν λῆψιν ἐγγράφου μαρτυρίας προσώπων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ, διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ δὲ τῶν Ναυτικῶν ἐγγράφους πληροφορίας παρ' οἱασδήποτε στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς ἀρχῆς.

Ὁ ἐγκαλούμενος ὀφείλει ἀπρόσκλητος νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν νέαν ἡμέραν συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου.

3) Ὁ Πρόεδρος θέτει εἰς τὸ Συμβούλιον τὰ ζητήματα κεχωρισμένα, καθ' ἃ σειρὰν καὶ ὡς ἀκριβῶς διατυποῦνται ἐν τῇ Ὑπουργικῇ πράξει, δι' ἧς παρεπέμφθη ὁ ἐγκαλούμενος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὡς ἐξῆς.

α') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ Α. Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον) διὰ (παρατίθεται ἡ νόμιμος αἰτία δι' ἣν ὁ ἀξιωματικὸς παρεπέμφθη ἐνώπιον Συμβουλίου μετὰ συντόμου μνείας τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ στοιχεῖα τοῦ παραπτώματος).

β') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ὁ Α. Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον) διὰ (παρατίθεται ἡ νόμιμος αἰτία δι' ἣν ὁ ἀξιωματικὸς παρεπέμφθη ἐνώπιον Συμβουλίου μετὰ συντόμου μνείας τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ στοιχεῖα τοῦ παραπτώματος).

γ') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ὁ Α. Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου τὸ ὄ-

νομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον) διὰ διοικητικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀνικανότητα ;

Οὐδὲν ἄλλο ἐρώτημα δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἂν ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον παραπομπὴ ἐγένετο μὲ κύριον μὲν ἐρώτημα τὸ τῆς ἀποτάξεως, μὲ ἐπιβοηθητικὸν δὲ τὸ τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως, τότε, ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἀπαντήσῃ ἀποφατικῶς ἐπὶ τοῦ πρώτου, τίθεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀμέσως καὶ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 42.

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς γνωμοδοτήσεως γίνεται ψηφοφορία μυστική.

Ὁ εἰσηγητὴς παρασκευάζει ἐντολῇ τοῦ Προέδρου ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου 10 ὅμοια ψηφοδέλτια, ἐξ ὧν τὰ μὲν πέντε φέρουσιν ἀναγεγραμμένην τὴν λέξιν «ναὶ» τὰ δὲ ἕτερα πέντε τὴν λέξιν «ὄχι» καὶ διαμένει εἰς τὰ μέλη ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν πρώτων καὶ ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν δευτέρων.

Ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἀρχῆς γιγνομένης ἀπὸ τοῦ νεωτέρου, ἐγχειρίζει εἰς τὸν Πρόεδρον εἰς ἔκφρασιν τῆς γνώμης του τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο δελτίων. Τὰ ἔχοντα τὴν λέξιν «ναὶ» ψηφοδέλτια ἐκφράζουσι τὴν κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου γνώμην, τὰ δὲ ἔχοντα τὴν λέξιν «ὄχι» ἐκφράζουσι τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁ Πρόεδρος ἀναμιγνύει τὰ ἐγχειρισθέντα αὐτῷ ψηφοδέλτια μετὰ τοῦ ἰδικοῦ του καὶ εἶτα, ἀποκαλύπτων αὐτά, κάμνει ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων. Ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας ἀποτελεῖ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἀναγράφεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 43.

Ἂν τὸ Συμβούλιον ἀπεφάνθη καταφατικῶς ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ὁρίζει καὶ χρονικὴν διάρκειαν αὐτῆς διὰ δευτέρας φανερᾶς ψηφοφορίας. Ἡ ἐπὶ τούτου ἀπόφασις λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἐὰν αἱ διατυπούμεναι ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς γνῶμαι εἶναι πλειότεραι τῶν δύο καὶ δὲν σχηματίζεται πλειοψηφία, ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται, ὁπότε μὴ ἐπιτευχθείσης καὶ πάλιν πλειοψηφίας καθορίζεται, ὡς διάρκεια ὁ μέσος ὅρος τῶν παρ' ἑκάστου μέλους προταθεισῶν, στρογγυλευόμενος εἰς ἀκεραίους μῆνας.

Ἄρθρον 44.

1) Ἐκδοθείσης τῆς γνωμοδοτήσεως τὸ Συμβούλιον διαλύεται ὁριστικῶς.

2) Περὶ ὅλης τῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου λαβούσης χώραν διαδικασίας συντάσσεται πρακτικὸν ὑπογραφόμενον ὑπὸ πάντωντῶν μελῶν.

3) Τὸ πρακτικὸν τοῦτο δέον νὰ διαλαμβάνῃ.

α) Τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως.

β) Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

γ) Τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐγκαλουμένου.

δ) Τὴν Ὑπουργικὴν πρᾶξιν τῆς εἰς τὸ Συμβούλιον παραπομπῆς (ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν).

ε) Τὸ ὄνομα τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.

στ) Τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐγκαλουμένου συνοπτικῶς, ἂν παρέστη οὗτος.

ζ) Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὰ τεθέντα ἐρωτήματα, τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς προτάσεως.

4) Τὸ πρακτικὸν τοῦτο μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως ὁ Πρόεδρος ὑποβάλλει τὸ ταχύτερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν (Δ.Δ.Υ.).

Ἄρθρον 45.

Ἐὰν εἰς τὸ Συμβούλιον εἶχε τεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μόνον τὸ ἐρώτημα ἀποτάξεως καὶ τὸ Συμβούλιον ἀπήντησεν ἀποφατικῶς, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ παραπέμψῃ ἐκ νέου εἰς αὐτὸ τὸν ἀξιωματικὸν μὲ τὸ ἐρώτημα ἀργίας δι' ἀπολύσεως. Συγκροτεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νέον Συμβούλιον (ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων προσώπων), ὅπερ κατὰ τὴν διαγραφεῖσαν ἀνωτέρω διαδικασίαν γνωμοδοτεῖ.

Αἴτησις ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 46.

Ὑποβολὴ αἰτήσεως πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ δευτεροβαθμίου τοιούτου ἐπιτρέπεται μόνον.

α) Εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ ἀποτάξεως αὐτοῦ ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἢ ἀργίας δι' ἀπολύσεως, εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως περίπτωσιν μόνον, ἐὰν οὐχὶ παμψηφεὶ ἐξεδόθη ἡ γνωμοδότησις. Αἱ περὶ ἀργίας δι' ἀπολύσεως καὶ περὶ ἀποτάξεως ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας γνωμοδοτήσεις κοινοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν (Δ.Δ.Υ.) εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ἐπὶ ἀποδείξει καὶ καθίσταται συγχρόνως αὐτῷ γνωστὸν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κοινοποιήσεως, ὅτι δύναται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως.

β) Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ἐὰν τεθέντος ἐν τῷ Συμβουλίῳ μόνον ἐρωτήματος ἀποτάξεως ἢ ἐρωτήματος αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἐγνωμοδότησε τοῦτο ἀποφατικῶς.

Ἄρθρον 47.

1. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ὑποβάλλεται ἐκ μέρους μὲν τοῦ ἐγκαλουμένου ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δεκαημέρου προθεσμίας δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχήν, ὑποβαλλομένης ἀμελητὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ἐκ μέρους δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη αὐτῷ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἶναι τοποθετημένος εἰς θέσιν τινὰ ἢ ὑπηρεσίαν τὴν ἀνωτέρω ἔγγραφον ἀναφορὰν ὑποβάλλει ὁ ἴδιος ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον (Δ.Δ.Υ.).

2. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἡ γνωμοδότησις καθίσταται ὁριστική, πλὴν ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀποτάξεως ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ὁπότε ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως καὶ συμφώνως τοῖς ἀνωτέροις συνιστᾷ δευτεροβάθμιον ἀνακριτικὸν Συμβούλιον πρὸς νέαν τῆς ὑποθέσεως ἔρευναν.

III. Δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 48.

1) Τὸ δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ναυτικοῦ εἶναι πενταμελὲς καὶ συγκροτεῖται δι' ὡρισμένην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐκ πέντε γενικῶν (ἀνωτάτων) ἢ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων πάντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐγκαλουμένου.

2) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου λαμβάνεται ἐκ τῶν γενικῶν ἀξιωματικῶν ἢ πλοιάρχων, τὸ δὲ ἓν δὲ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν ναυτικῶν δικαστικῶν συμβούλων οἱουδήποτε βαθμοῦ.

Ὁ Σύμβουλος εἶναι πάντοτε καὶ εἰσηγητὴς ἐν τῷ Συμβουλίῳ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 (παράγρ. 2—5) καὶ τοῦ ἄρθρου 34.

3) Οὐδεὶς τῶν μετασχόντων τοῦ πρωτοβαθμίου ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ μετάσχῃ καὶ τοῦ δευτεροβαθμίου.

Ἄρθρον 49.

Τὰ 35—44 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ δευτεροβαθμίου Συμβουλίου μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς.

α) Ἀντὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 40 παράγρ. 2 ἀναφερομένων ἄρθρων ὁ εἰσηγητὴς ἀναγινώσκει μόνον τὸ ἄρθρον 48 καὶ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ παρόντος ἄρθρου.

β) Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο θεωροῦνται αὐτοδικαίως τεθειμένα τὰ αὐτὰ ἐρωτήματα, ἅτινα εἶχον τεθῇ εἰς τὸ πρωτοβάθμιον Συμβούλιον, ἀλλὰ καὶ ἂν εἰς ἐκεῖνο εἶχε τεθῇ μόνον ἐρώτημα ἀποτάξεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ δευτεροβαθμίου Συμβουλίου θέτει, ἐν περιπτώσει ἀποφατικῆς ἀπαντήσεως, εἰς αὐτὸ ἐρώτημα ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

Εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιβάλλουσι τὴν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ἀξιωματικὸν κοινοποίησιν κλήσεως ἢ γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου (πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου), ἐὰν οὗτος διατελῇ εἰς παράνομον ἀπουσίαν ἢ λιποταξίαν, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας ἐν ᾗ τελευταίως ὑπηρέτει.

Ἐὰν δὲ διατελῇ ἐν καταστάσει διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀπολύσεως, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τοὺς συνοικοῦντας συγγενεῖς ἢ συνοίκους τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τούτου.

IV. Ἀκυρότητες καὶ προσφυγή.

Ἄρθρον 50.

1) Ἀκυρότης τῆς γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου (πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου) τότε μόνον ὑπάρχει, ὅταν παρεβιάσθη ἢ παρελείφθη ὅρος τις τοῦ παρόντος νόμου ἢ τύπος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος παρ' αὐτοῦ διατεταγμένος.

2) Ἐπὶ ἀκυρότητι δύνανται νὰ προσβληθῶσι μόνον.

α) Ἡ ὁριστικὴ γνωμοδότησις τοῦ πρωτοβαθμίου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου καθ' ἧς δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου.

β) Ἡ γνωμοδότησις τοῦ δευτεροβαθμίου Συμβουλίου.

3) Τὴν ἀκυρότητα προβάλλει ὁ ἐγκαλούμενος μὲν ἀξιωματικὸς κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 47, ἐὰν ἡ γνωμοδότησις ἦτο ὑπὲρ ἐπιβολῆς ποινῆς οἱασδήποτε εἰς αὐτὸν ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ὁ Ὑπουργὸς δὲ τῶν Ναυτικῶν κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς κατέστη ὁριστικὴ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου.

4) Περὶ τῆς ἀκυρότητος ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐν τῷ Β' τμήματι κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 3713 διαγεγραμμένην διαδικασίαν.

5) Ἀκυρωθείσης τῆς γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς νέον ὁμοειδὲς Συμβούλιον πρὸς νέαν ἀνάκρισιν καὶ γνωμοδότησιν.

6) Προσφυγὴ εἰς τακτικὰ δικαστήρια δι' ἀποζημίωσιν ἕνεκα πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, στηριχθείσης εἰς γνωμοδότησιν Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἀποκλείεται, ἐφ' ὅσον ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τούτου δὲν ἠκυρώθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

V. Ἐπιβολὴ ποινῆς.

Ἄρθρον 51.

1) Καταστάσης ὁριστικῆς τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου (πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου) περὶ θέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀπόταξιν ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν, ὁ Ὑπουργὸς προκαλεῖ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν τὸ Διάταγμα μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν, συμφώνως τῇ γνωμοδοτήσει.

Ποινὴ βαρυτέρα ἢ ἐλαφροτέρα ἐκείνης, περὶ ἧς ἐγνωμοδότησε τὸ Συμβούλιον, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπιβληθῇ.

2) Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου ὑπῆρξεν ἀπαλλακτικὴ ὁ Ὑπουργὸς δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως, ἢ ἄλλας κατωτέρας ποινάς.

3) Ποινὴ ἐπιβληθεῖσα κατόπιν γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἀρθῇ ἢ νὰ μετριασθῇ μεταγενεστέρως.

Γ'. Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 52.

Ἡ κτῆσις τοῦ βαθμοῦ συνεπιφέρει αὐτοδικαίως καὶ κτῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἄνευ διατυπώσεως.

Ἄρθρον 53.

Ὁσάκις ὁ ἀξιωματικὸς κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας περιπτώσεις στερεῖται αὐτοδικαίως τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ, Προεδρικὸν Διάταγμα καταχωριζόμενον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως βεβαιοῖ τὴν στέρησιν ταύτην, τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐπῆλθε καὶ τὴν αἰτίαν.

Ἄρθρον 54.

1. Τὰ Προεδρικὰ Διατάγματα τῆς στερήσεως τοῦ βαθμοῦ κοινοποιοῦνται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3.

2. Ἅπαντα τὰ Διατάγματα τὰ ἐπιφέροντα μεταβολὴν καταστάσεως ἢ στέρησιν βαθμοῦ καὶ ἅτινα δέον συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον νὰ κοινοποιηθῶσι τοῖς ἐνδιαφερομένοις θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως κοινοποιηθέντα αὐτοῖς μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἂν ἡ κοινοποίησις αὕτη δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν γίνῃ ἐνωρίτερον.

Ἄρθρον 55.

1. Οἱ ἐν διαθεσιμότητι, ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως ἀξιωματικοὶ ὑπόκεινται εἰς ἁπάσας τὰς περὶ τάξεως καὶ πειθαρχίας διατάξεις τῶν τε νόμων καὶ ναυτικῶν κανονισμῶν.

2. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι δέον νὰ γνωρίσωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 56.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι διαχειρίσεις δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐπὶ χρόνον οὐχὶ πλέον τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν εἰς αὐτοὺς κοινοποίησιν τοῦ Διατάγματος περὶ μεταθέσεώς των εἴς τινα τῶν

ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 προβλεπομένων καταστάσεων ἢ ἀπομακρύνσεώς των δι' οἱονδήποτε λόγον (παραίτησις, ἀπόταξις κλπ.) ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ 5 ἡμέρας. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 54 (παρ. 2) ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην. Κατὰ τὸν ὁριζόμενον ἀνωτέρω χρόνον πρὸς παράδοσιν τῆς διαχειρίσεως ἀναστέλλεται ἡ ἔναρξις τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 57.

Ἡ ποινικὴ δίωξις δὲν κωλύει τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον πειθαρχικὴν τοιαύτην.

Ἄρθρον 58.

Ἡ διάρκεια τῶν παρ' οἱουδήποτε δικαστηρίου καταγινωσκομένων ποινῶν ἕνεκα πλημμελήματος δὲν θέλει καταλογίζεσθαι ὡς χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἂν ὑπερβαίνῃ τοὺς ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 59.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὰς καταστάσεις τῆς διαθεσιμότητος, ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἀργίας δι' ἀπολύσεως καθορίζονται ὡς κάτωθι.

Ἐκ τοῦ συνόλου πασῶν τῶν ἀποδοχῶν ξηρᾶς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων των λαμβάνουσι:

1) Οἱ ἐν διαθεσιμότητι τὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ, πλὴν τῶν εἰς διαθεσιμότητα λόγῳ νοσήματος, οἵτινες λαμβάνουσι πλήρεις τὰς ἀποδοχάς.

2) Οἱ ἐν ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως τὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστά.

3) Οἱ ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως τὰ ἑξήκοντα ἑκατοστά.

Ἄρθρον 60.

Οἱ παρὰ τοῖς Ναυτικοῖς καὶ Στρατιωτικοῖς Δικαστηρίοις Ἐπίτροποι καὶ οἱ παρὰ τοῖς τακτικοῖς Δικαστηρίοις Εἰσαγγελεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν χάριν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἀντίγραφον πάσης δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε καταδικαστικῆς εἴτε ἀθωωτικῆς, ὡς καὶ παντὸς βουλεύματος εἴτε παραπεμπτικοῦ εἴτε ἀπαλλακτικοῦ, ἀφορώντων ἀξιωματικὸν τοῦ Π. Ναυτικοῦ ἢ ναυτικὸν ἐν γένει ὑπάλληλον, μόνιμον ἢ ἔφεδρον, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 61.

Ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὡς πρὸς τὴν παραπομπὴν ἐνώπιον τῶν ἀνακριτικῶν Συμβουλίων καὶ τὴν συγκρότησιν τῶν Συμβουλίων τούτων δύνανται ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως νὰ μεταβιβασθῶσι διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος εἰς τὸν Ἀνώτατον Ἀρχηγὸν τῶν Ναυτικῶν Δυνάμεων διὰ τοὺς ὑπὸ τὴν διοίκησίν του ἀξιωματικούς, ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς οὗτος δύναται δι' ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν πρὸς συγκρότησιν τῶν Συμβούλων εἴτε δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον νὰ ἀρνηθῇ εἰς ἑκάστην κατ' ἰδίαν ὑπόθεσιν τὴν ἄσκησιν τῆς δικαιοδοσίας ταύτης, ἥτις ἀνήκει τότε εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

Ληξάσης τῆς ἐπιστρατεύσεως ἢ καὶ ἐπαναχθείσης πρὸ τούτου τῆς δικαιοδοσίας ταύτης διὰ Διατάγματος εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἡ δικαιοδοσία τῶν παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ τῶν Ναυτικῶν Δυνίμεων ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων ἐξακολουθεῖ ἀφ' οὗ σημείου διεκόπη.

Ἄρθρον 62.

Τὰ τῆς ἀρχαιότητος καὶ προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν κανονίζονται ὑπὸ εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 63.

1. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει δι' ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ.

2. Ἰσχύει ὁμοίως καὶ διὰ τοὺς τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς: εἰδικῶς διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἐπάρκειαν καὶ διὰ πᾶν παράπτωμα ἀναγόμενον εἰς τὰ καθαρῶς δικαστικὰ αὐτῶν καθήκοντα μόνον παραπέμπονται εἰς τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον τοῦ Στρατοῦ, διὰ δὲ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Ἰσχύει ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἱερέων μὲ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις: οὗτοι ὑποπίπτοντες εἰς πειθαρχικὰ παραπτώματα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀπολύονται τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας διὰ Διατάγματος, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου συγκροτουμένου καὶ γνωμοδοτοῦντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων.

4. Ὡσαύτως ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς μὴ ἐξ ἀποστρατείας καὶ παραιτήσεως ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς τοὺς ἐκπληροῦντας τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὁ παρὼν νόμος, ἀλλ' ὡς ἑξῆς: Εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τοὺς μονίμους ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἢ ἀποτάξεως ἢ ἀποστρατείας λόγῳ διοικητικῆς ἀνικανότητος οὗτοι διαγράφονται τοῦ στελέχους τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν μετατιθέμενοι εἰς τὴν τάξιν τοῦ ναύτου ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὁποίου τοῦ λοιποῦ ὑπηρετοῦσι. Τὰ δὲ παραπτώματα τὰ τιμωρούμενα ἐπὶ μονίμων δι' ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως τιμωροῦνται ἐπὶ ἐφέδρων διὰ φυλακίσεως ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς τὴν ἀποστρατείαν ἢ διαθεσιμότητα τῶν μονίμων λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἀντιστοιχεῖ ἐπὶ ὑπηρετούντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἡ ἀπόλυσις ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Π. Ναυτικοῦ διὰ Π. Διατάγματος στηριζομένου εἰς τὴν γνωμοδότησιν Α.Ν. Υ. Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν παραπέμπεται ὁ ἔφεδρος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν συνεπείᾳ ἐκθέσεως τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς μετ' ἐνδείξεως τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ δηλούσης τὴν φύσιν τοῦ νοσήματος καὶ τὸ ἰάσιμον ἢ μὴ αὐτῆς.

Τὸ αὐτὸ Διάταγμα καθορίζει καὶ τὴν ἐγγραφὴν ἢ μὴ εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἐφ' ὅσον ἡ σωματική των ἱκανότης ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησίν των ἢ μὴ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐν ἐπιστρατεύσει εἰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοὺς μὴ ὑπηρετοῦντας ἐκ τῶν ἐφέδρων ἰσχύει ὅ,τι περὶ αὐτῶν καθορίζει ὁ περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν νόμος.

Ἄρθρον 64.

Δ'. Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Ἀξιωματικοὶ διατελοῦντες κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος (13)8)29) εἰς ἀπόταξιν, αὐταπάγγελτον ἀποστρατείαν, ἀπόλυσιν (ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως) πρόσκαιρον παῦσιν, (ἢ ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως) διέπονται ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνεπείας τῶν καταστάσεων τούτων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν πρὸ τοῦ παρόντος ἰσχυόντων νόμων.

2. Όπου ἐν τοῖς κειμένοις νόμοις τοῦ Κράτους ἢ Διατάγμασι διατάσσεται ἢ ἐνδείκνυται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου ΤΜΗ΄ ὡς νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν Π.Ν. ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἀξιωματικοὶ τεθέντες δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΤΜΗ΄, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, εἴς τινα τῶν καταστάσεων τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων, θεωροῦνται καλῶς διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες.

Ε΄. Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 65.

Καταργεῖται ὁ νόμος ΤΜΗ΄ τοῦ 1856 καὶ τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 9ης Ἰουλίου 1926 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ἄρθρον 66.

Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1927 Διάταγμα «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1926 Ν. Διατάγματος περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 9ης Ἰουλίου 1926 ἐκδοθὲν διάταγμα ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 21 Αὐγούστου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Π. Ἀργυρόπουλος

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου 1931 ὁμοίου τοιούτου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 120 τῆς 5/5/31 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τρεῖς (3) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρχ. πεντακοσίας (500).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. χιλίας (1000).

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τριακοσίας (300).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. ἑξακοσίας (600).

Γ') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. διακοσίας (200).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τετρακοσίας (400).

Δ') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. ἑκατὸν πεντ.(150).—ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τριακοσίας (300).

Ε') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. διακοσίας (200).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τετρακοσίας (400).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται: Τῶν μὲν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς δύο καὶ 50 λεπ. (2.50) κατὰ στίχον, τῶν δὲ δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ κανονισμῶν Νομικῶν Προσώπων κτλ. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν καταστατικῶν καὶ τροποποιήσεις τούτων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δρ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις ταχτικάς, ἢ ἐκτάκτους, τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει εἰς δρ. διακοσίας (200).

Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) (Π. Δ. 15 Αὐγούστου 1927).

Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν (Π. Δ. 1 Ἀπριλίου 1928).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1931

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ.—Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα της ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων, πᾶσα δὲ αἴτησις ἀποστολῆς ἐλλειπόντων φύλλων νὰ γίνεται μετὰ 15θήμερον ἀπὸ τῆς λήψεως καθ' ὅτι μετὰ πάροδον χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου